

तादृक् च तथा लास्यं द्विविधं नृत्यमुच्यते ।
पेवलिनं हुरूपस्य तादृक् द्विविधं मतम् ॥
अङ्गविलेपनाहुल्यं तथाभिनयगुण्यता ।
यत्र वा पेवलिनस्तस्याः सङ्गादेशीति लोकतः ॥
हेदनं भेदनं यत्र बहुरूपता सुखावली ।
तादृक् बहुरूपमन्त्रादयगागलसुद्धतम् ॥ * ॥
हुरितं यौवतचेति लास्यं द्विविधमुच्यते ।
यत्राभिनयादौभावे रसेराश्वेषपुम्बनैः ॥
नायिकाभावयकौ रङ्गं नृत्यतन्त्रुरितं हि तत् ॥
मधुरं बहुलीलाभिर्नटीभिर्यत्र नृत्यते ।
वशीकरणविद्याभं तलास्यं यौवतं मयम् ॥ * ॥
गेयादुत्तिष्ठते वाद्यं वाद्यादुत्तिष्ठते जयः ।
लयतालसमारब्धं ततो नृत्यं प्रवर्तते ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

अरूपस्य नृत्यं व्यर्थम् । यथा,—

“नृत्येनालमरूपेण सिद्धिर्नान्यस्य रूपतः ।

पार्श्वध्वजानवमृत्युं नृत्यमन्यद्विदुस्त्रया ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥

विष्णुश्चे नृत्यफलं यथा,—

“नृत्यमानस्य वक्ष्यामि तत्संयुज्य वसुधारे ।

मनुजा येन गच्छन्ति ह्यिहा संसारसागरम् ॥

त्रिंशद्वर्षसहस्राणि त्रिंशद्वर्षशतानि च ।

पुष्करद्वीपमावाप्य मोदते वै यदृच्छया ॥

पुष्कराच्च परिभ्रष्टः खच्छन्दगमनालयः ।

फलं प्राप्नोति सुश्रोणि ! मम कर्मपरायणः ॥

रूपवान् गुणवान् मूरः शीलवान् सुपथे

स्थितः ।

मङ्गलञ्चैव जायेत संसारपरिमोचितः ॥”

इति वाराहे शौकरमाहात्म्यम् ॥

“दृष्ट्वा संपूर्णितं देवं नृत्यमानोऽशुमोदयेत् ।

अयं श्रवणमतिः शुद्धः परं ब्रह्म य गच्छति ॥”

इत्यभिपुराणम् ॥

अपि च । द्वारकामाहात्म्ये श्रीभागवते ।

“यो नृत्यति प्रहृष्टात्मा भावेर्वहुसभक्तितः ।

स निर्देहति पापानि जन्मान्तरशतैवपि ॥”

हरिभक्तिसुश्रीदेवे ।

“बहुधोतुसार्यते हर्षादिष्णुभक्तस्य नृत्यतः ।

पद्मार्थं भूमेर्दिशोऽन्ध्यां दीप्यंश्चामङ्गलं दिवः ॥”

विष्णुधर्मोत्तरे ।

“नृत्यं दत्त्वा तथाप्नोति बुद्धीकमधंश्रयम् ।

खयं नृत्येन संपूज्य तस्यैवानुचरो भवेत् ॥”

अथ च नारदोक्तौ ।

“नृत्यतां श्रीपतेरये तालिकावादनैर्भुषणम् ।

उज्जयन्तो प्ररीरणाः सर्वे पातकपक्षिणः ॥”

इति हरिभक्तिविलासः ॥

शुदेवः, पुं, (शृष्टु नरेषु मध्ये देवः । ना देव इव

इत्युपमितसमासो वा ।) राजा । यथा, नैषधे ।

१० । १३ ।

“अन्धानमालाविपुलातपत्रे-

देवा शुदेवाश्च भिदा न मेजुः ॥”

शुधर्मा, [नृ] पुं, (शुनैरस्य इव धर्मा यस्य ।

“धर्मादनिष्टं केवलात् ॥” ५ । ४ । १२४ । इति

अनिष्टं ।) कुवेरः । इति हेमचन्द्रः । २ । १०३ ॥
नरधर्मेयुक्ते, त्रि ॥

शृपः, पुं, (शृन् नरान् पाति रक्षतीति । शृ + पा

रक्षणे + “आतोऽशृपसर्गे कः ।” १ । २ । १ ।

इति कः ।) नरपतिः । इत्यमरः । २ । ८ । १ ।

तस्य जयानं यथा,—

“यतुर्थो जयप्रथममधिकारी शृपस्य च ।

यो राजा तच्छतगुणः स एव मङ्गलेन्दुरः ।

तत्तद्भृशगुणो राजा राजेन्द्रः परिकीर्तितः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलङ्कावल्गवः ८६ अः ॥

तत्प्रमाणं यथा,—

“अपुत्रस्य शृपः पुत्रो निर्धनस्य धनं शृपः ।

अमातुर्जननी राजा अमातस्य पिता शृपः ॥

अनाथस्य शृपो नाथो ह्यभर्तुः पार्थिवः पतिः ।

अमृतस्य शृपो मृतो शृप एव शृणां सखा ॥

सर्वदेवस्यो राजा तस्मात्सामर्थ्ये शृपः ॥”

इति कालिकापुराणे ५० अध्यायः ॥

शृपदर्शनदिनं यथा । तत्र तिथयः शुभाः ।

वाराः शुभिमङ्गलभिन्नाः । नक्षत्राणि उत्तर-

फलगुण्युत्तरावाहोत्तरभाद्रपदोद्दिशोऽपुष्याश्विनी-

हस्ताचित्रातुराधान्गमशिरोरेवतीज्येष्ठाश्रवणाः ॥

लमणि मियुगकन्याघृष्मौ नटवभसिंहसंज्ञ-

कानि । तत्र चन्द्रः शोभनः । इति ज्योतिषम् ॥

शृपकन्दः, पुं, (शृपप्रियः कन्दः । कन्दानां शृपः

श्रेष्ठो वा । राजदन्तादिवत् समासः ।) राज-

पलाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शृपतिः, पुं, (शृन् पातीति । पा रक्षणे + कतिः ।

यदा, शृणां पतिः ।) राजा । (यथा, मनुः ।

७ । ३४ ।

“अतस्तु विपरीतञ्च शृपतेरजितात्मनः ।

संक्षिप्यते यशो लोके हृतविह्वरिवाम्बसि ॥”

कुवेरः । इति शब्दरत्नावली ॥

शृपतिवल्गवः, पुं, (शृपतीनां वल्गवः प्रियः ।)

अथैषविशेषः । शृपवल्गव इति ख्यातः । यथा,

“जातोफलं जवङ्गाद्वल्गवेनाटङ्गरामटम् ।

जीरकञ्च यमानी च विश्वैस्त्ववपञ्चकम् ॥

लौहमर्धं रवं गन्धं ताम्रं प्रलोकशः पलम् ।

मरिचं त्रिपलं दत्त्वा ह्यग्नीदुग्धेन पेययेत् ॥

घात्रीरसेन वा पिष्ट्वा वटिकां कुरु धनतः ।

श्रीमद्भवननाथेन विचिन्त्य परिनिर्मितः ॥

सूर्यवतीजया चार्यं रसो शृपतिवल्गवः ।

अष्टाष्टवटीं खादेत् पवित्रः सूर्यदर्शकः ॥

इति मन्दाननं सर्वमामरदोषं विरूपिकाम् ।

श्रीहृत्सुलोदराष्टीजायलतपाकुहलोमकम् ॥

हृत्सुलं कण्डमूलञ्च चक्षुःसूत्रञ्च कामलाङ्गम् ।

शिरःसूत्रं कटीसूत्रमानाहमोऽसूत्रकम् ॥

काशश्वासमावातञ्च स्त्रीपदं शोथमर्धदम् ।

गलगण्डं गण्डमालामक्षपितञ्च गर्दभौम् ॥

क्रिमिकृष्टादि दृष्टिं वातरक्तं भगन्दरम् ।

उपश्रमतीसारं यक्ष्ण्यर्शः प्रमेहकम् ॥

अश्वरीं स्त्रजकण्ठञ्च स्त्रजघातमष्टगदरम् ।

ज्वरं जीर्णज्वरं कण्ठं तन्नालस्यं वर्मि भस्मम् ॥

दाहविद्रधिदिकाञ्च जङ्गमदम्बकताः ।

वाधिर्यं खरमेदञ्च द्रष्टृद्विविधैकान् ॥

ज्वरस्तम्भं रक्तपित्तं शुद्धभ्रंशाद्यपि दृष्टाम् ।

कर्षणावातशोथञ्च दन्तरोगञ्च पीनसम् ॥

स्यौल्यञ्च शीतपित्तञ्च स्थावरानि विषाणि च

वातपित्तकफोत्थाञ्च दन्तान् शान्तिपाति-

कान् ॥

सर्वरोगचयान् हन्ति चक्षुःश्रुति पापहा ।

बलवर्धकरो ह्येष आयुष्यो वीर्यवर्धनः ॥

परं वाजीकरः श्रेष्ठः पटुतामन्त्रविह्वरः ।

क्षरीणीदीर्घजीवी स्यात् रोगी रोगं विमुञ्चति ।

रसस्वास्थ्यं प्रसादेन मुमुक्षुर्जायते नरः ॥”

इति रत्नावली ॥

शृपहमः, पुं, (शृपप्रियो हमो हृष्टः ।) आरगवः ।

राजादनीहृष्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शृपप्रियः, पुं, (शृपाणां प्रियः ।) वेदवंशः । इति

शब्दचन्द्रिका । वेद वंश इति भाषा । राज-

पलाकः । रामशरः । शालिधान्यम् । आत्मम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

शृपप्रियफला, स्त्री, (शृपप्रियं फलं यस्याः ।)

वार्ताकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शृपप्रिया, स्त्री, (शृपाणां प्रिया ।) केतकी । राज-

खञ्जूरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शृपवदरः, पुं, (शृपप्रियो वदरः ।) राजवदर-

हृष्टः । तत्फलं स्त्री । इति राजनिर्घण्टः ॥

शृपमन्दिरं, स्त्री, (शृपस्य मन्दिरम् ।) राजवद-

नम् । तत्पर्यायः । सौधम् २ । इति हेम-

चन्द्रः । ४ । ५२ ॥

शृपमाङ्गल्यकं, स्त्री, (शृपस्य माङ्गल्यं मङ्गलं यस्या-

दिति । कप ।) आहुत्यहृष्टः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

शृपलज्जा, [नृ] स्त्री, (शृपस्य लज्जा चिह्नम् ।)

राजच्छत्रम् । इत्यमरः । २ । ८ । १२ । राज-

चिह्नञ्च ॥

शृपलिङ्गधरः, पुं, (धरतीति । शृ + लज्ज् । शृप-

लिङ्गस्य धरः ।) राजवैश्वधारी । यथा,—

“मित्रयाज्ञीजया वीरः कर्णं दिग्विजये क्षपित् ।

शृपलिङ्गधरं मूर्ध्नं त्रन्तं गोमियुगं पदा ॥”

इति श्रीभागवते । १ । १५ ॥

शृपवल्गवः, पुं, (शृपाणां वल्गवः प्रियः ।) राजाज्यः ।

इति राजनिर्घण्टः । राजप्रिये, त्रि ॥

शृपवल्गवा, स्त्री, (शृपस्य वल्गवा ।) केविका-

पुष्यम् । इति राजनिर्घण्टः । राजमहिषी च ॥

शृपसभं, स्त्री, (शृपाणां सभा । “सभा राजा-

मनुष्यपूर्णा ।” २ । ४ । २३ । इति कौवलम् ।)

शृपाणां शाका संक्षिप्तानि । इत्यमरभरतौ ॥

शृपात्मजा, स्त्री, (शृपस्य आत्मजेव । सुदृशत्वात्

तथात्वम् ।) कटुतुम्बी । इति रत्नमाला ॥

(शृपस्य आत्मजा कन्या ।) राजकन्या । यथा,

“खयम्बरं भीमशृपात्मजाया

दिशः पतिर्न प्रविशेश शेषः ॥”

इति नैषधे १० सर्गः ॥